

Γράφει
ο Ευάγγελος
Γ. Σπύρου,
εκδότης του
«Ασφαλιστικού ΝΑΙ»
e-mail: evaggelos@
spiroeditions.gr

Η συνέχεια της πγεσίας, Οι απόγονοι, Οι επίγονοι, Οι ομόσπλαχνοι και οι διάδοχοι

Ένα γεγονός, που είναι σίγουρο ότι θα συμβεί, είναι η συνέχεια, η διαδοχή σε κάθε ομάδα, όπως η οικογένεια, η εταιρία, ο όμιλος, η επιχείρηση, το κατάστημα, το κόμμα, η κυβέρνηση, το κράτος. Όλοι οι θνητοί άνθρωποι έρχονται και φεύγουν αφήνοντας απογόνους.

Η ελληνική γλώσσα μας έχει πλάσει αρκετές ωραίες πλέξεις γύρω από το θέμα: Απόγονοι, επίγονοι (απόγονοι μεταγενέστερων γε-

νεάς), επίσποροι, έκγονοι, εγγονοί, έξαιμοι (εξ αίματος), άμναμοι (μεταφορικώς), οψίγονοι, μεταγενέστεροι, πρόγονοι, σύμβιοι, σύνευνοι, γαμβροί, νύμφες, γεννήτορες, γονείς, προπάτορες, θυγατρικοί, αδελφοί, ομόσπλαχνοι (εξ ιδίων σπλάχνων), ομογάλακτοι, συγγενείς, αυτόρριζοι, πρωτογενείς, πηγέτης, προστάτης, εξουσιαστής, αυθέντης, κυβερνήτης (κεφαλή = κύβη του νου), δημογέρων (γηραιός-έμπειρος-αρχηγός δήμου), διοικητής (διευθύνων οίκου), διευθυντής (ο ποιών κάτι ευθές), πρεσβετής (ο έχων το πρώτο κάθισμα), δαΐρη (ανδράδελφος), όμαιμος, νονά, νονίς (η ανατρέφουσα νεαρά κόρη – νινί), δέσποινα, δεσπότης (κύριοι του οίκου), σύζυγοι, ομόζυγοι, διαζευγμένοι, υιοί [από τον γόνιμο μετό (βροχή) του πατρός], τέκνα, γόνοι, βιλαστοί-κλάδοι, παίδες, γάμοι, πάροχοι (κουμπάροι) κ.πλ. κ.πλ.

Ο Νίκος Καζαντζάκης έγραψε μια ωραία ευχή: «Το πρώτο σου χρέος είναι να νοιώσεις μέσα σου όλους τους πρόγονους. Το δεύτερο, να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχίσεις το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος, να παραδώσεις στο γιο τη μεγάλη εντολή να σε ξεπεράσει». Το 1991, ο Διευθύνων Σύμβουλος της General Electric, αναφερόμενος στον προγραμματισμό διαδοχής του, είπε:

«Από εδώ και στο εξής, η επιλογή του διαδόχου μου είναι η

χρονς αξίας έγινε διαδοχή με επιτυχία από στελέχη εκτός εταιρίας. Συγκεκριμένα, σε άθροισμα 1700 ετών ιστορίας και οραματιστρών εταιριών, μόνο 4 είχαν «ξένο» Διευθύνοντα (οραματιστρες εταιρίες είναι αυτές που έγιναν κορυφαίοι θεσμοί, είχαν γενικό θαυμασμό, άφοσαν σφραγίδα στον κλάδο, είχαν γενεές Διευθυνόντων Συμβούλων, είχαν ιδρυθεί πριν το 1950). Το ζητούμενο είναι η ΣΥΝΕΧΕΙΑ της επιτυχημένης πγεσίας και όχι η επιτυχία του παρόντος.

Η μέριμνα για τους απογόνους από τους πγέτες του παρόντος έχει μια ροή όπου πρέπει να γίνει πρόνοια και προγραμματισμός διαδοχής, πρέπει να επιλεγούν αξιόλογοι υποψήφιοι μέσα από τα σπλάχνα της ομάδος, με εκπαίδευση για πγεσία και σταθερή προσήλωση στις θεμελιώδεις αξίες της ομάδος ή εταιρίας. Όλα στοχεύουν στην πρόοδο, επικράτηση, συνέχεια, αθλητισμός με ταυτόχρονη επιδίωξη πρόσδοση. Όσο μεγαλύτερη είναι η ομάδα, τόσο καλύτερη η επιλογή. Η μακρόχρονη φροντίδα διαδοχής αποτρέπει παρακμή και αναταραχές με τη συγκέντρωση ταλέντων έτοιμων για δράση. Οι «απ' έξω» νοθεύουν συνήθως τις θεμελιώδεις αρχές μιας εταιρίας και απαιτούν «επικίνδυνο» χρόνο προσαρμογής.

Η ζωή πάντα συνεχίζεται και όλοι οι πγέτες, κάθε ομάδα, φεύγουν. Ευχή είναι, εκτός από τη σημερινή γενιά, να πάει καλά και η επόμενη και η μεθεπόμενη, με τους απογόνους και μεταγενέστερους από γενιά σε γενιά, υπακούοντας στη μεγάλη εντολή η επόμενη να ξεπεράσει την προηγούμενη! **ΝΑΙ**